

Cartes al Director

Granollers, 21 gener de 1973
Sr. Director de la
Revista «Ronsana»
Distingit senyor:

Li agrairia la publicació d'aquesta carta a la Revista que vos-
te dirigeix.

Moltes mercès per anticipat.

C.I.T. « Comarca del Vallès i la seva problemàtica »

Durant aquests darrers mesos la joventut granollerina s'ha fet ressò d'un fet al qual fins ara no s'havia donat massa importància. Es tracta de la problemàtica creada a l'entorn de l'entitat oficial C.I.T. «Comarca del Vallès» de la que revisant el seu funcionament a la nostra vila hem vist s'ha fet impopular i contrària a les iniciatives de les altres entitats culturals tant locals com comarcals.

Arrel d'aquest descontentament general va sorgir la redacció d'una instància dirigida al Sr. Alcalde de Granollers, avalada per més de quatre-centes signatures denunciant:

— *L'intent de monopolitzar qualsevol acte de tipus cultural envaint el camp de les altres entitats de Granollers i de la comarca. Es poden citar com exemples evidents les coincidències d'en Raimon i d'en Miguel Ríos (portat pel C.I.T.) que feien el recital el mateix dia i a la mateixa hora. I també la coincidència en dia, lloc i hora de la Caravana de la Flama de la Sardana i la conferència d'Alvaro de la Iglesia.*

— *Els procediments propagandístics de que es serveixen.*

— *La captació de socis que s'ha portat a terme; aquests socis no poden intervenir en el funcionament i marxa de l'entitat, per tant no tenen ni veu ni vot.*

I es demanava una sessió extraordinària i oberta per a tothom on s'expliqués la relació existent entre el C.I.T. i la Corporació Municipal, especificant la procedència dels mitjans econòmics de que disposen.

Doncs bé, havent estat enviada l'instància a mitjans de novembre, encara s'espera resposta.

Maria - Granollers

La ciutat rebentada

La nostra habitual col·laboradora «Ginesta», ens tramet aquest treball, potser una mica tràgic i d'un tema que aparentment no ens afecta, però que en realitat sí que ha de preocupar-nos com a problema social i pels nombrosos parents i coneguts que tenim a Barcelona, molts d'ells lectors de «Ronsana».

Imagineu-vos una ciutat com Barcelona després d'un generós bombardeig aeri. Totes les cases amb la panxa esquinçada i els intestins penjant per les parets mig enderrocades.

Es podrien organitzar vols «Charter» des de qualsevol ciutat del món, amb eslògans tan turístics com: «Visiti Barcelona, la Pompeia del segle XX», «Barcelona, ciutat de runes i museus», «Barcelona, ciudad declarada de interès turístico nacional».

Productores cinematogràfiques d'arreu del món voldrien filmar en un lloc tan teatral i original. Les pel·lícules, és clar, serien «bèliques», d'«experiments radioactius» o d'«explosions nuclears». Pel·lícules de grandioss èxit comercial.

Tan meravellosa perspectiva no és, potser, tan llunyana i utòpica com sembla. Ho podem aconseguir fàcilment si ens esforcem tots una mica perquè les coses segueixin com fins ara. És a dir, perquè continui la sort del carrer Sta. Amèlia, de Sants, del carrer del Camp, d'Horta.

Perquè tot marxi bé convé respectar el silenci de les autoritats. Fer veure que no ha passat res. Deixar que les explosions de gas, poc a poc, vagin convertint-se en rutinàries, en fenòmens de cada dia.

I, sobretot, no caure en l'error d'aquests ximplers que es queixen contínuament i àdhuc van a demanar explicacions a la Catalana de Gas.

Són gent sense sentit pràctic ni comercial, incapaços de veure el meravellós futur que ens espera si continuen les explosions de gas a Barcelona.

I, en tot cas, si es queixen i protesten massa, i hi ha perill que les coses no rutllin, sempre ens resta la possibilitat de tancar aquests «contes-tataris» dintre d'una de les cases amb més probabilitats d'explosió (sembla que n'hi han força) i esperar l'esclat.

I llestos. El futur és nostre.

GINESTA

« Agrupació Folklorica »

En números anteriors de «Ronsana» ja hem parlat del curset de Sardanes que es va fer durant els mesos d'octubre i novembre. No recordo, però, si havíem dit que la intenció del curset era —a més d'aprendre a ballar sardanes— la de formar una «agrupació folklorica», en la qual les sardanes serien una part important. Dins la mateixa agrupació s'hi veurien incloses les gitanes i qualsevol altre ballet que es pugui organitzar.

S'han elegit una sèrie de càrrecs (president, secretari, tresorer, etc.) que es cuidaran de tirar endavant el projecte. Pel seu manteniment s'han fet socis. ¿Vosaltres ja en sou?

De moment la primera i única cosa que s'ha fet ha estat una Audició de Sardanes, el dia 10 de desembre, davant el restaurant Sta. Eulàlia, a càrrec de la cobla La Principal de Mataró. L'assistència de gent fou considerable. Gràcies a tothom que hi va participar!

El dia 8 de gener es va reunir la comissió de la nova Agrupació. Es va posar en ordre el funcionament dels socis i es programaren noves audicions: una pel dia 10 de febrer, també al migdia i davant el restaurant Sta. Eulàlia, i l'altra pel dia de Rams a la plaça de l'Església. Es va parlar també de les gitanes, que, segons sembla, per falta de nois disposats a ballar-ne no se'n podran fer i només la colla dels petits pot ser que balli.

Es va encetar el tema dels ballets, però només «encetar».

Pot ser que algú es preguntí per què no es fan més coses però és que acabem de néixer i no tenim encara prou medis econòmics. Per això demanem l'ajuda vostra, no solament econòmica, sinó també la vostra col·laboració.

TAC, TEATRE DE L'ASSOCIACIÓ CULTURAL DE GRANOLLERS PRESENTA:

Al Grup «Esperpento», de Sevilla, amb «Cuento para la hora de acostarse», de Sean O'Casey, el dia 10 de febrer a dos quarts d'onze de la nit, al Teatre del Casino-Club de Ritme.

Al Nou Grup de Teatre Universitari (NGTU) amb «Cap cap pla cap al cap del replà», d'Alexandre Ballester, el 10 de març a la mateixa hora i al mateix local.

- COLOCACION DE PAPELES PINTADOS
- PINTOR INDUSTRIAL
- ROTULOS E IMITACIONES

Jaime Iglesias

Carretera de La Sagrera, s/n.
Teléfono 504

SANTA EULALIA DE RONSANA